

ฉันทิรแล้ว แต่เธอไม่ฉันทิร

เรื่องนี้ผู้ขอข้อมูลไปร้องเรียนว่าบ้านใกล้กันบุกรุกที่สาธารณะ ตรวจสอบจริง ๆ บ้านตัวเองบางส่วนก็บุกรุกเหมือนกัน ตกลงใครรื้อมาก ใครรื้อน้อย ไปดูกัน

นายขาวมีหนังสือถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่ง ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือที่แจ้งคำสั่งให้นางสาวแหวรื้อถอนและขนย้ายสิ่งปลูกสร้างส่วนที่บุกรุกที่ชายตลิ่งคลองวัดไพรพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง แต่องค์การบริหารส่วนตำบลมีคำสั่งทำหนังสือคำขอปฏิเสธว่า การดำเนินการทางศาลในเรื่องนี้เป็นเรื่องระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับนางสาวแหว และอยู่ระหว่างการพิจารณาของจังหวัด นายขาวจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัย ฯ องค์การบริหารส่วนตำบลส่งข้อมูลไปประกอบการพิจารณาและชี้แจงว่า หลังจากที่นายขาวมีหนังสือร้องเรียนเรื่องการปลูกสร้างบ้านของนางสาวแหวว่าบุกรุกที่ดินสาธารณะประโยชน์ต่อศูนย์ดำรงธรรม ซึ่งแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลประสานสำนักงานที่ดินไปรังวัดสอบเขต พบว่าบ้านของนางสาวแหวทั้งหลังอยู่ในแนวเขตคลอง และบางส่วนของบ้านนายขาวก็รุกล้ำในเขตคลองเหมือนกัน จึงแจ้งให้ทั้งคู่รื้อถอน นายขาวก็ได้รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างบางส่วนออก แต่ไม่หมดแต่นางสาวแหวไม่ทำอะไรเลย จึงแจ้งให้ทั้งสองฝ่ายรื้อถอนให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน ซึ่งทั้งสองคนยื่นอุทธรณ์คำสั่ง ต่อมานายขาวขอสำเนาผลการดำเนินการและเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ทางศาลต่อไป องค์การบริหารส่วนตำบลเห็นว่าการฟ้องคดีเรื่องนี้เป็นหน้าที่ของนายอำเภอร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบล ไม่ใช่หน้าที่ของนายขาวจึงไม่อนุญาตให้ถ่ายเอกสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอหนังสือที่แจ้งคำสั่งให้นางสาวแหวรื้อถอนและขนย้ายสิ่งปลูกสร้างส่วนที่บุกรุกที่ชายตลิ่งคลองวัดไพร เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐ ไม่มีข้อมูลที่เข้าลักษณะตามมาตรา ๑๕ ที่จะปฏิเสธได้ ประกอบกับนายขาวเป็นผู้ร้องเรียน จึงสมควรได้รับทราบผลการดำเนินการ จึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้นายขาว

มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปได้ที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(ที่ สค ๑๑๖/๒๕๖๓)

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

ลดเบี้ยปรับได้ไหม

ผู้ประกอบการขอให้หน่วยงานลดเบี้ยปรับ แต่กลับไม่ให้ สงสัยว่าพิจารณาอย่างไร

บริษัท ก. ได้มอบให้นายไก่อ มีหนังสือถึงกรมสรรพสามิตขอสำเนาเกี่ยวกับการพิจารณาค่าของด
เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม จำนวน ๔ รายการ ได้แก่ ๑) รายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาค่าของด
คิดคำนวณประเมินภาษีและลดเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม รวม ๘ ครั้ง ๒) หนังสือสำนักงานสรรพสามิตภาค
ฉบับ ๓) บันทึกข้อความสำนักกฎหมาย และ ๔) บันทึกข้อความและ/หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องของสรรพสามิต
พื้นที่ ที่เกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องนี้ กรมสรรพสามิตมีหนังสือแจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ แต่ปฏิเสธ
รายการที่ ๑ และ ๒ ว่าเป็นความเห็นคำแนะนำภายในหน่วยงาน ส่วนรายการที่ ๔ อยู่ที่สำนักงานสรรพสามิต
พื้นที่ ซึ่งกรมสรรพสามิตได้แจ้งให้พิจารณาค่าขอแล้ว นายไก่อจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัย
การ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการประชุมของคณะกรรมการวินิจฉัย ฯ กรมสรรพสามิตมีหนังสือส่งข้อมูลข่าวสารและ
ชี้แจงว่าบริษัท ก. เป็นผู้ประกอบอุตสาหกรรมน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน มีหนังสือถึงอธิบดีกรมสรรพสามิต
ขอชำระภาษีและของดเบี้ยปรับเงินเพิ่ม โดยยื่นชำระภาษีสรรพสามิต ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ ต่อมา
หนังสือขอตรวจและถ่ายสำเนาเอกสารการพิจารณาค่าของดเบี้ยปรับและเงินเพิ่มดังกล่าว เมื่อพิจารณาแล้วจึง
เปิดเผยข้อมูลรายการที่ ๓ ปฏิเสธการเปิดเผยรายการที่ ๑ และ รายการที่ ๒ ด้วยเหตุผลตามมาตรา ๑๕ (๓)
ส่วนรายการที่ ๔ แจ้งให้สรรพสามิตพื้นที่พิจารณาค่าขอต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑,๒
และ ๔ เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐ และไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่ง
อย่างใดที่จะปฏิเสธได้ ตามมาตรา ๑๕ และนายไก่อเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงจึงควรได้รับข้อมูลข่าวสารเพื่อปกป้อง
สิทธิตนเอง จึงวินิจฉัยให้กรมสรรพสามิตเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑,๒ และ ๔ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้
นายไก่อ

มีข้อสงสัยการปฏิบัติหรือจะใช้สิทธิตามกฎหมายนี้หาหรือไปได้ครบที่ ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘

www.oic.go.th (ที่ สค ๑๙๗/๒๕๖๓)

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

แพ็คเกจ

ผู้ถือหุ้นรายนี้เข้ารับการสรรหาเป็นผู้บริหารในตำแหน่งที่สูงขึ้นแต่ไม่ได้ จึงขอสำเนาการให้คะแนนว่าเป็นอย่างไร ประเด็นอยู่ที่ไม่เพียงแต่ประชาชนใช้สิทธิเท่านั้นครับ แต่เจ้าหน้าที่ของรัฐก็ใช้สิทธินี้ได้ ในกรณีที่ได้รับผลกระทบแบบเรื่องนี้

นายรอนน้อย เข้ารับการสรรหาเป็นผู้อำนวยการสถาบันแห่งหนึ่ง ซึ่งมีผู้สมัคร ๒ คน ได้มีหนังสือถึงสถาบันฯ ขอข้อมูลข่าวสาร ๒ รายการคือ ๑) แบบข้อมูลการให้คะแนนของกรรมการฯ แต่ละท่าน และ ๒) รายละเอียดการให้คะแนนของกรรมการฯ ตามแบบประเมินคำร้อง ต่อมาสถาบันฯ มีหนังสือแจ้งว่าได้ให้ข้อมูลคะแนนของนายรอนน้อยบางส่วนแล้ว ส่วนการขอคะแนนที่กรรมการสรรหาให้คะแนนทั้ง ๒ คนมีลายมือชื่อกรรมการอยู่ด้วยเห็นว่าเป็นเอกสิทธิ์ของกรรมการ และเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๖) ต่อไป จะไม่มีผู้ได้รับเป็นกรรมการสรรหาอีก นายรอนน้อยจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัย ฯ สถาบันฯ มีหนังสือส่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปประกอบการพิจารณาและชี้แจงว่า ได้มีหนังสือตอบชี้แจงไปแล้ว ๒ ครั้ง โดยไม่ได้ปฏิเสธการเปิดเผย แต่การให้คะแนนเป็นเอกสิทธิ์ของคณะกรรมการแต่ละคน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการคัดเลือกบุคคลเข้าสู่ตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันฯ ซึ่งดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว เมื่อนายรอนน้อยเป็นผู้เข้ารับการสรรหา โดยประสงค์จะตรวจสอบการให้คะแนนเพื่อปกป้องส่วนได้เสียของตนจึงมีสิทธิได้รับทราบข้อมูล และการเปิดเผยก็เพื่อให้มีการตรวจสอบกระบวนการใช้ดุลพินิจ ซึ่งต้องยุติธรรมเป็นกลางให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ในการคัดเลือกบุคคลเข้าสู่ตำแหน่งผู้บริหาร พิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนแล้ว จึงวินิจฉัยให้สถาบันฯ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้นายรอนน้อย

มีข้อสงสัยการปฏิบัติหรือจะใช้สิทธิตามกฎหมายนี้หรือไปได้ครับที่ ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘

www.oic.go.th

(ที่ สค ๑๙๘/๒๕๖๓)

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

ลูกหนี้ที่รัก

เมื่อลูกหนี้หลบหนีหนีหน้าไปแล้ว ก็เป็นหน้าที่ของฝ่ายติดตามต้องตามให้ได้ว่าไปอยู่ที่ไหน ก็ต้องไปที่สำนักงานประกันสังคมก่อนแหละครับ

นายเก่งจริง เป็นเป็นผู้รับมอบอำนาจจากบริษัท ๑ มีหนังสือถึงสำนักงานประกันสังคมขอข้อมูล ชื่อบริษัท หรือสถานที่ประกอบการทำงานของสำนักงานใหญ่/สาขา อัตราค่าจ้างของลูกหนี้ตามคำพิพากษา จำนวน ๑๔ ราย เพื่อบังคับชำระหนี้ สำนักงานประกันสังคมมีหนังสือแจ้งว่านายจ้างลูกจ้างไม่ประสงค์ให้เปิดเผย ต่อบุคคลภายนอก การบังคับชำระหนี้เป็นเรื่องของเจ้าหนี้กับลูกหนี้ และข้อมูลที่มีอยู่ก็ไม่ใช่ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สิน จึงเปิดเผยให้ไม่ได้โดยเจ้าของไม่ยินยอม นายเก่งจริงจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงานประกันสังคม มีหนังสือชี้แจงว่า ข้อมูลที่สำนักงานประกันสังคมเก็บไว้คือ ข้อมูลนายจ้างและผู้ประกันตนซึ่งต้องให้ความคุ้มครองตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ กรณีที่ขอข้อมูลดังกล่าวเพื่อยึดหรืออายัดทรัพย์สินของลูกหนี้ ไม่ใช่เรื่องการคุ้มครองแรงงาน จึงไม่ตรงกับเจตนารมณ์ของกฎหมายประกันสังคม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามที่นายเก่งจริงขอไปเพื่อบังคับชำระหนี้ ทั้งนายจ้างและลูกจ้างไม่ประสงค์ให้เปิดเผยต่อบุคคลอื่น เจ้าหนี้ต้องหาทางอื่นบังคับชำระหนี้หรือวางระบบการประกันหนี้สูญให้มีประสิทธิภาพ ข้อมูลที่สำนักงานประกันสังคมมีอยู่ไม่เกี่ยวกับทรัพย์สินที่จะชำระหนี้ ถ้าได้ข้อมูลไปจะทำให้นายจ้างลูกจ้างขาดความเชื่อถือต่อระบบประกันสังคม และก็จะกลายเป็นสำนักงานติดตามชำระหนี้ของเจ้าหนี้ ซึ่งจะเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคมตามพระราชบัญญัติประกันสังคมฯ และเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ด้วย การที่ปฏิเสธไปจึงถูกต้องแล้ว จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ หรือไปได้ครบที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘

www.oic.go.th

(ที่ สค ๑๙๕/๒๕๖๓)

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

หาว่าหนีแล้วหนีไป

เป็นเรื่องที่ฝ่ายหนึ่งไปแจ้งความไว้ อีกฝ่ายหนึ่งตามไปขอดูว่าแจ้งความเรื่องอะไร มีหลักฐานอะไรบ้างไหม แต่พนักงานสอบสวนปฏิเสธเพราะเห็นว่าเป็นข้อมูลของอีกคนหนึ่ง จะขอได้ไหม ไปดูทั้งคู่กัน

นางสายมีหนังสือถึงสถานีตำรวจภูธรแห่งหนึ่ง ขอถ่ายสำเนาบันทึกประจำวันแจ้งไว้เป็นหลักฐาน เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๒ กรณีนางสาวป่วยไปแจ้งความเป็นหลักฐานว่าถูกนางสายทำร้ายร่างกายแล้วหนีไป สถานีตำรวจภูธรมีหนังสือแจ้งปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า ผู้เสียหายแจ้งความเป็นหลักฐานเท่านั้นยังไม่ประสงค์ให้ดำเนินคดี จนกว่าจะมีหลักฐานเพิ่มเติม จึงเป็นเอกสารเกี่ยวกับคดีและเป็นความลับทางราชการ ถ้าเปิดเผยตอนนี้จะมีผลกระทบต่อคดี เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) นางสายจึงมีหนังสืออุทธรณ์ ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สถานีตำรวจภูธร มีหนังสือชี้แจงเหตุผลในการปฏิเสธว่า ผู้เสียหายได้แจ้งความเป็นหลักฐาน แต่ยังไม่ประสงค์ดำเนินคดี ดังนั้น คดีนี้การดำเนินคดีอาญายังไม่เสร็จสิ้น ประกอบระเบียบตำรวจเกี่ยวกับคดีกำหนดว่าข้อความทั้งหลายที่บันทึก ในรายงานประจำวันเป็นความลับทางราชการ ห้ามคนอื่นอ่านหรือคัดลอก เว้นแต่ผู้แจ้งขอดูหรือขอสำเนา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า บันทึกประจำวันแจ้งไว้เป็นหลักฐาน เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๒ กรณีนางสาวป่วยไปแจ้งความไว้ แต่ยังไม่เอาเรื่องนางสายรอดจนกว่ามีหลักฐานเพิ่มจึงจะร้องทุกข์ดำเนินคดี จึงถือได้ว่ายังไม่มีการดำเนินคดี จึงยังไม่เป็นเอกสารเกี่ยวกับคดี แต่เป็นเอกสารการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ ตามมาตรา ๑๕ ประกอบกับนางสายถูกพาดพิงและกล่าวถึงในทางเสียหายในบันทึกประจำวัน จึงควรได้รับทราบข้อมูลเพื่อปกป้องสิทธิของตน แม้ข้อมูลข่าวสารนี้จะมีความลับตามระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี แต่คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ก็มีอำนาจพิจารณาได้ จึงวินิจฉัยให้สถานีตำรวจภูธรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องให้นางสาย เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้แจ้งความเช่น อายุ หมายเลขโทรศัพท์ ที่อยู่ ลายมือชื่อ ให้ปกปิดไว้

มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามกฎหมายนี้ หรือไปได้ครบที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(ที่ สค ๒๐๐/๒๕๖๓)

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”